

се забѣлѣза едно лошо настроение срѣщу министра Каравелова, но когато стигна княза въ гр. Казанлѣкъ на 1 Май, настроението зема по демонстративенъ характеръ. Една тѣлпа отъ граждани, къмъ които се присъединиха и много дѣца, се явиха въчерьта предъ кѫщата, въ която бѣше слѣзаль Каравеловъ и му вика „долу“. Това прѣдизвика да се взематъ по строги мѣри противъ нѣкои граждани. Прѣди да пристигне княза въ Бургазъ, сѫдебно-слѣдственнитѣ власти разкриха единъ комплотъ — готовъ противъ живота на Държавния глава¹⁾ и неговия пръвъ министъ. Въ Бургазъ князъ Александъръ завѣрши обиколката си и отъ тамъ замина за Варна—Сандрово—Русе, отъ гдѣто на 24 Май посѣтилъ Ромжинския Кралъ и Кралица въ двореца имъ Котричени при Букурецъ.

Изборитѣ за народни прѣдставители на 11 Май станаха въ повечето мѣста мирно и тихо, но въ нѣкои мѣста станаха съ скандали. Збиванията на изборитѣ станаха най ожесточени въ гр. Нова Загора, гдѣто падна убить поручикъ Сербезовъ — пратенъ съ една рота войска да пази редътъ и тишината, както и въ Борисовградъ (тогава Хаджи-Еллесъ), гдѣто биде убить отъ тѣлпата попъ Ангелъ Чолаковъ — единъ отъ енергичнитѣ правителственни агитатори. Тѣзи двѣ убийства дойдоха да докажатъ, че опозицията противъ правителството въ Южна България е рѣшена да отиде до крайность въ борбата съ тогавашната властъ.

Въ Кърджалийската околия, бѣха изоставени и 24 турски села отъ Харманлийската околия край р. Арда; това изолирание прикъсна и всички сношения отъ деня на прогласяване Съединението. Кърджалийската околия си имаше своите учреждения, които продължаваха самостоятелно своите дѣйствия (функции), а отцепенитѣ 24 села отъ Харманлийската околия сѫ намѣриха изоставени на произвола на сѫдбата. Населението отъ тѣзи села за да отстрани анархията, състави си една особено административно-полицейска властъ, която отъ м. Септемврий 1885 год. до м. Май 1886 год. можа да запази напълно реда и тишината. Това бѣше една миниатюрна република, която сѫществува повече отъ осъмъ мѣсѣца. Прѣзъ м. Май Харманлийски околийски началникъ получи заповѣдъ да отиде и завземе тѣзи отцепени села, съ които да възобнови официалнитѣ сношения. Врѣменно съставената властъ въ тѣзи села посрѣдна околийски началникъ още въ първото село и отказалъ категорически на неговата покана да се подчинятъ селата на законнитѣ власти. Този отказъ биде съобщенъ телографически чрѣзъ Хасковския окр. управителъ на централното правителство, което разпореди 10 пѣши Родопски полкъ да отиде и завземе на сила реченинитѣ села. Слѣдъ нѣколко дни полка предвожданъ отъ капитанъ Никифорова (сега генералъ-майоръ) замина и завѣзъ селата безъ да изгърми една пушка. Едноврѣмено почти слѣдъ това и тѣхническата комисия свѣрши своята мисия, като очърта новата гранична линия между България съ Карджалийската околия и Родопскитѣ села.

¹⁾ Въ този комплотъ на чело билъ бившия руски офицеръ на Румелийска служба капитанъ Набоковъ, нѣколко черногорци и българи.